

תהי" ברואה, שושנה'לה!"

הקורות המתקלים של הח' נזירות בשוק הכרמל היו מכוסים במורעות צהובות ומהותות של תנועת כח, ובהן תמונותיו של מאיר כהנא. ביניהן נתלו מודעות חרשות יותר, שהכריזו על סטורבחרות שערך בשוק הר"ר בנימין בגין. המערך שלח ביום החמישי לשוק הכרמל, הנחשב כאחד ממעוזי הליכוד, את שרת-הבריות שושנה ארבל-אל מולינו ואת בנימין ("פואר") ברואה עזר.

פואר הגיע ראשון בשעה היעודה. הוא עמד לבדו בפתח הכניסה לשוק והמתין לשושנה. שושנה באה רקות ספורות אחריה, מלווה בוולו, בנהג ובעוזר אישי חמוש בפנקס ובעט. זמן קצר אחריהם הגיעה התיגבורת כדמותם של כמה מצעירי מיפלגת העבודה, מצוידים במרבקות ובכרטיסים, ובהם תמונותיו של שימיון פרס, ובפרייהסבר לבוחר הפוטנציאלי. אחד מהם הביא מצלמת פולארואיד, שבה הנציח בתמונותיו את הבוחרים עם הנבחרים, מתוך תיקווה שתמונות אלה ייתלו ברובונים וישמשו מיני מודעות למיפלגה.

פואר לקח את הדברים בקלילות ובחיוך. הוא פרץ לתוך השוק, כשדיו הימנית מושתת קדימה, ולחץ ידיהם של כל העוברים והשבים ושל בעלי הדוכנים, כשהוא פונה אליהם ואומר: "חג שמח! חג שמח!" ארבל-אלמוזלניו התייחסו לסיוור כיתר רצינות. היא גם גרפה יותר סימ פטיה בשוק בזכות (ואולי בחובות) הפר ליו, המביא את תמונותיה מדיייום ל-עיתונות ולמירקם.

ארבל לא יכלה להתפק בחליצת יד בלבד, ולא הצליחה לחלוף בסערה על פני השוק. מצבה של מערכת הבריות ומצב מגיפת הפוליו היוו את הנושא העיקרי בסיוור זה, כמו בסיוור

ארבל-אלמוזלניו ופואר בשוק הכרמל
ראשהעיר רוצה לחסל אותנו!

בחירות אחרים שעורכת השרה בימי בחירות סוערים אלה ברחביהמדינה. כל מי שזיהה אותה בשוק הכרמל (ובאלה היו רבים) הרגיש דחף פנימי לגשת אליה למנות לפנייה את כל תח' לואי, תחלואי אשתו, רודתו, והסתכל של סכנתו. היא הקשיבה לכולם בסבלנות רבה, ענתה, הסבירה, כשאחריה עומד עוזרה הנאמן, רושם כמה מהירות את כל התלונות ופנקס קטן. במקרים רבים זכתה ארבל-אל מולינו בהערכה ובהתייחסות חיובית למרות השתייכותה למערך. "אני מעריכה אותה בתור בן-אדם, היא בסדר גמור", אמרה אחת הקונות בשוק. "לשא לה אם היא מצביעה בעד המערך, ענתה במהירות: "לא, אני לא מצביעה בשב" לם, אני ליכורניקית שרופה". רבים מבאיהשוק גם זיכו אותה בקרירות: "תהי ברואה! תהי ברואה!" או

מיצעד האיוולת

(המשך מעמוד 6)
נאלצים להיעזר במומחים וזרים ועוד: למרות הודעות-הרגיעה מת-חיל מיבצע חיסון של אסירים, סוהרים ושוטרים. מחלוקת בין צה"ל למישרד-הבריאות: המישרד מחסן רק את תושבי נפות חדרה ורמלה עד גיל 40. צה"ל מחסן את כל חייליו, בכל אזורי הארץ, בכל הגילים.

29.9
שוב מחלוקת: מומחי מישרד-הבריאות החליטו כי אין צורך לחסן את כלל האוכלוסיה. בו בזמן, בכינוס של 45 רופאים מחוזיים של קופות-החולים השונות, הומלץ על חיסון מידי של כלל האוכלוסיה עד גיל 40.

ההיסטריה הצבאית בשיאה. הס' תערויות המניות על בתי-מירקחת פרטיים. רוקחים מותקפים. אנשי חב' רהקרישא מתחנסים ביוזמתם. מישרד-הבריאות גוקט בפעולה היי חידה, כנראה, שהוא מסוגל לה: מוגשת תביעה מישפטית, בשם המישרד, נגד ראש עיריית רעננה, על התרשלות בטיפולו באגני-הניקיו של מיהשפכים בעיר.

30.9
הפרופסור לס: יש סימנים המבשרים את סוף ההתפרצות. שרת-הבריות בביקור אצל חולי-פוליו: למחלקה יצורף פסיכולוג, ש' יטפל במשבר הנפשי המתלווה למחלה.

2.10
ילד בן 13 מכרכור לקה בפוליו. מחירו של בקבוק-חיסון מגיע ל-100 שקלים. חוששים במיוחד מי שנולדו בשנות ה-50, ולא קיבלו את אז החיסון. מישרד-הבריאות מבולבל לחלוטין. לאחרים מילדי שנות ה-50 נאמר כי יוכלו להתחסן בתחנות-לבריות-המי שפחה. אחרים נתקלים בעובדים נרגזים, מותשים ממאות הפניות, המגיבים בכעס על בקשות-החיסון. שרת-הבריות קוראת לציבור לש' מועד היגינה אישית.

4.10
עובדי מנדוד-דאדום מתחנסים. כך גם עובדי הסגל השיקומי בבית-חולו' שטין. לשם הועברה אחת החולות. הר' חבקין: ההתפרצות נמצאת בדעיכה.

הפרופסור לס: ההתפרצות נרגעה. כלילה מגיעים שלושה מומחים מחו"ל, כדי לסייע למישרד-הבריאות להילחם במחלה, שעליה הודעות המי שרר הולכת ונבלמת.

5.10
המומחים הזרים מתייעצים ומייע' צים. מישרד-הבריאות שומר על שתי קה.

מיספר החולים מגיע ל-15.
6.10
הדלפה מישיבות המומחים: לא יהיו חיסונים לכלל האוכלוסיה. מישרד-הבריאות מייבא ארבעה מי ליון מנות-חיסון.

7.10
המומחים הזרים מתאיינים בטל' וויייה. להפתעת הרבה של מישרד-הבריאות, הם מכנים את המחלה כ"מגיפה".

מישרד-הבריאות מודיע: כל האוכ' לוסיה בארץ, עד גיל 40 — 3.3 מיליון נפש — תקבל חיסון נגד פוליו. שרת-הבריאות: לא היו לי שיקולים פוליטיים.

מתגלים נגיפי-פוליו במי הביוב של עכו, רחובות, נס'ציונה.
8.10
מתגלים נגיפי-פוליו במי-הביוב של נהריה, חיפה, הקריות, טבריה, פתח תיקווה.

הפרופסור אלברט סייבין, בריוון לקול-ישראל מביתו שנקלפירניה: ההחלטה לחסן את כל האוכלוסיה בארץ אינה נראית לי הגיונית. יש משו לקוי במדיניות-החיסון, וזה מה שגרם למצב הנוכחי.

9.10
אנדרלמוסיה מוחלטת במיבצע-החיסונים הארצי. שרת-הבריאות: למה להתפרט? אני הבאתי את הפוליו לארץ?

10.10
מתגלה חולה נוספת.

בלי הרדמה

(המשך מעמוד 7)
ביותר שהחיסון לא יהיה יעיל בכלל?

האם לא ידוע למישרד-הבריאות שהתקופה המתאימה ביותר לחיסון סייבין, היא החורף ותחילת האביב? מה בער למישרד-הבריאות, ומדוע לא הר' תה ל סבלנות לחכות עד לתקופה מת-אימה?

ידוע לכל שחורף מתקרב, ומתחילה תקופת-הגשמים, פוחתת סכ' נת הפוליו. מדינת-ישראל עומדת לפני תקופת החורף והגשמים, כך שהתפר-צות של פוליו היתה באופן טבעי יר' רדת ומסתיימת בעצמה. האם זה לא ידוע למישרד-הבריאות?

שאלתי השישית: מבססים החלטות החיסון כל האוכלוסיה עד גיל 40 על ההשערה שמעל גיל 40 היו כולם בתקופות של התפרצות מגיפת-פוליו גם בא' רין וגם בחו"ל, ולכן כולם מעל גיל 40 מחוסנים באופן טבעי, ואילו עד גיל 40 אין, כביכול, חיסון. האם נעשתה בדיקה כל' של מהי מבוססת ההשערה שמי עד גיל 40 כולם מחוסנים, ומת' חת לגיל 40 אינם מחוסנים?

האם לקחו בדיקות מגילאים שונים, ועל זה ביססו את ההחלטה?

מבחינה מדעית-אפידמיולוגית, כל המומחים בעולם טוענים שאין להחל' טה לחסן את כל האוכלוסיה עד גיל 40 שום בסיס — לא מדעי, לא הגיוני ולא אפידמיולוגי.

מגיפת-הפוליו בעולם היו גם מאוחר יותר, עוד בשנות ה-60, וחלק גדול של האוכלוסיה הגיע ממקומות אלה לאחר מגיפות — כך שרבים בא' רץ, למרות שהם בגיל 30 ומטה, עברו מגיפת-פוליו בחו"ל. מה דינש? האם גם אותם צריכים לחסן?

הפרופ' רפי קרסו מבית-החולים הנל יפה בחדרה והפרופ' רן מיכאלי טענו של-90-95 אחוזים מהאוכלוסיה יש רמת-נוגדנים טובה. אז על מה מבר' ססט טענה זו?

שאלתי השביעית: בולנו נר' המנו לשמוע שבביוב חדרה, ואחר-כך בנס'ציונה, בקריות אל חיפה, ובחיפה עצמה, מצ' שו נג'י-פוליו. השוה לדעת מתי נמצא את הנגיף — האם רק לפני חורף? האם נעשו בדי' קות קיימות?

האם בביוב לא נמצאים נגיפי-פוליו תמיד, גם כאשר אין התפרצות של מחלת-פוליו? האם בכלל נעשות בדי' קות מיקרוביולוגיות באופן שיטתי במים ובביוב בארץ, או שזה נעשה באקראי?

טענתי תמיד שבארץ לא קיים למע' שה שרות אפידמיולוגי מאורגן ומוכן להתפרצויות של מגיפות שונות. עולה בליכי ספק — ויותר מספק — אם לפני שנה או לפני שנתיים נעשו בדי' קות שיטתיות בביוב חדרה ובמקומות אחרים. אילו עשו בדיקות שיטתיות, סבירני שהיו מוצאים נגיפי-פוליו בביוב גם לפני שנה ושנתיים. הימצאות נגיפי-פוליו בביוב עדיין אינה אומרת שינשה סכנה למגיפה, ומה שחשוב יותר — אין היא מצביעה על הצורך לחסן את כל האוכלוסיה.

שאלתי השמינית: מקורות של מישרד-הבריאות טענו ש' התפרצות פוליו בארץ נובעת מכך שהנגיף שפגע בחולים הוא נגיף מוטציה, ושאינו בד' יוק שיוך לשלישת הסוגים של הנגיפים הקלאסיים. על מה מבוססת טענה זו?

אם היא נכונה, מתבקשת שאלה נוס' פת. בארץ ישנם מחסנים מלאים בחיסון נגד שלוש הסוגים הקלאסיים של נגיף הפוליו. אם ההשערה נובעת מנ' גיף-מוטציוני, מה הטעם בכלל בחיסון

המיועד לשלושת הסוגים הקלאסיים של פוליו, ושאינו מתאים לנגיף שהש' תנה (שעבר מוטציה)?

שאלתי התשיעית: אם בכל זאת לא השתנה הנגיף, וההת' פרצות קטורה לשלישת הסוג' גים של נגיף-פוליו קלאסי — ישנם שטוענים, והטענה די מבוססת, שהחיסון שניתן עד כה בארץ אינו די טוב. כך טוען אבי החיסון, הפרופ' אלברט סייבין. מה הטעם בחיסון האוכ' לוסיה בחיסון שאינו טוב?

שאלתי העשירית — איזה צעדים אפידמיולוגיים ננקטו בארץ, אחרי שגילו חולי-פוליו בחדרה? ואם נקטו, מתי נקטו אותם?

האם נברקו כל מי שהיו במגע עם חולי-פוליו — במישפחות, בין החב' רים, בבתי-ספ'?

עד כמה שידוע לי, לא ננקטו צעדים אפידמיולוגיים אלה — א"כ של פעיר' לות-נמע נגד התפרצות כל מחלה, ובמיוחד של מחלות-מעיים. (פוליו גם היא מחלת-מעיים).

נשיקות וקונדומים

ניתן לסכם:

● ההחלטה, שנתקבלה ע"י מישרד-הבריאות, לחסן את כל אוכלוסית יש' ראל עד גיל 40 נגד פוליו אינה מבר' ססט דייה על לימוד נתונים בשטח ועל קריאה נכונה של הנתונים שהתקבלו.

● החיסון הזה יעלה מיליוני שקלים למשלמי-המיסים בארץ, ויחכן ללא כל תועלת, מפני שלא ניתן בעיתוי הנכון, לאוכלוסיה הנכונה ובאמצעות הרכיב הנכון.

● פרשת-הפוליו של 1988 במדי' נתישראל מלמדת אותנו של כלום על מערכת-הבריאות בארץ אין מילים מספיקים להגן על בריאות-העם, ולק' כל החלטות נבונות לגבי מצבים שונים בשטח האפידמיולוגי כמו בכל השט' חים האחרים.

● ההנהגה הנוכחית של מערכת הבריות אינה מסוגלת לקבל החלטות שונות הקשורות במערכת-הבריאות, גורמת לבלהה בציבור ומסכנת את חיי הוסייום של תושבי ישראל עלייה מי דע שאינו נכון, הכרזות לא-מבוססות על עובדות — החלטות מטופשות.

● בסופו של דבר, אוכלוסית-ישר' אל אינה מוגנת מפני הסכנה של מגי' פות רציניות, מפני שניתן לאמר שכלל לא קיימת מערכת אפידמיולוגית רצי' נית בארץ, מערכת הקוראת נכונה ובר' דקת יוסייום את המצב האפידמיולוגי בארץ ובסביבה, מתכננת מראש מהל' כיה לא בצורה פרטיונית פתאומית, כפי שהתקבלו החלטות לגבי חיסון נגד פוליו. אלפי תושבים החולים מדי שנה ברוינסריה ("שילשולים") כפי שהיא נקראת באוכלוסיה, צהבת וזיהומים אחרים של המעיים מצביעים על מצב קריטי ביותר במערכת-הביוב ואס' פקת-המים בארץ, אך לא על מצבים שום צעדים ממשיים לתיקון המצב.

כמו בסרט רצות מול עיני תמונות של שרת-הבריות שושנה ארבל-אל מולינו, המתנשקת עם חברי-כנסת, כאשר קיבלה על עצמה את תפקיד שרת-הבריות, המתחבכת והמתנשקת עם צוות-רופאים כאשר מושתל-הכבד הלכו למות, "מסבירה" לבחורות בתל' ברוך כיצד להשתמש בקונדומים, וכי סוף תמונתה המגונה בכל העיתונים עם פה פתוח ולשון בחור, כשהיא מקבלת (בגיליה) חיסון נגד פוליו.

מי יסלם עבור כל הכישלונות של מערכת-הבריאות?

אנו, תושבי מדינת-ישראל, כבר משלמים זמן רב מחיר כבד.

ברור לי מעל לכל ספק: נגד שיפשות אין חיסונים!

העולם הזה 2667